

Aingeruak Maria guztiz Santeari emon eutsan

ALBISTA EDERRA.

ON ARTURO CAMPION ENE ADISKIDE MAITE EUSKERA ZALE CHITO ANDIARI.

Jordan dontsu ta Feniziaren artean dakust
 Judea andi aberatseko Probintzia,
 Ta Idumeako soru oparo entzutetsua
 Palmak sortutzen berez dalako ugaria,
 Begira, zelan aruntz jasten dan galai bat egan,
 Nun begiztetan daben eche bat berezia,
 Nundik urteten dabeen erraño argi biziak,
 Bertanche bizi balitz legeche Eguzkia.

Aiñ eche argi agirikor ta zoragarrira
 Ero-rik onen zeñetan bizi danagana,
 Aiše olatu artean uger¹ egiñaz arin
 Doa Leandro albistalari zerutarra;
 Ekusanean iya urrean nai eban lurra,
 Piloto leyal eta Mariñel aiñ azkarra,
 Bere atzeko lagunai pozez azaltzen jake,
 Esanaz: gura genduan kaira laster gara.

Belchargak, Kaistron ur leyarkia edan ondoan,
 Nun oi dan pozez inguraturik bizi izaten,
 Bere ondasun gordelekua au da abia

(1) uger=igari

Ikusiaz bat laster asten da egatuten;
 Modu orretan beraren zuri urrez jantziak,
 Gabrielekek dauz egatu nairik zabalduen,
 Joteagaitik ainbat lasterren joian portura,
 Zeñen argia goi zeruraño zan elduten.

Jasten da Aingeru larrosa eder antz antzekoa,
 Izarrez eta azuzenakaz aroturik,
 Bere Erregiñ bizi zanaren eche aurrean
 Baña, isten dau Eskuadrea gelditurik,
 Eta barrura bera sartzen da zabaldu baga
 Jauregi atan ez leyo eta ez aterik,
 Eguzkiaren aldean argi diran begien,
 Aurrean laster agertuten da auspezturik,

Belaunak bertan inketan ditu soru gañean,
 Adoretan dau izatez gorputz illkor dana,
 Luzbel arroa, nai ez ebanak goyan adorau,
 Beste askoren gisan esanaz «Jauna zala»
 Aurrean daukan kriaturea garbiro dazau,
 Jaungoikoaren eskuko lanik onen dala,
 Begiraturik aiñ edertasun argitsuari,
 Zerren norbera izar biurtzen daben bada.

Abe, dirautsa Feniz galant ta lirain zuria,
 Abe, Tortola apaintasunez ederrena,
 Abe ¡o! Uso chukuntasunez guztien buru,
 Abera aldatu egin jatzuna Eba izena;
 Abe, goigoyan dan Abe ari deutzazulako,
 Abe, egingo luma orrekaz gaur soñera,
 Abe, abia zerren izango zarean Abe,
 Betiko aitagan utsik kabitzen dan arena.

Abe, zerren zu zachakozan chit zalegarria,
 Abe bizi dan-ari orturik onenean,
 Aiñeen ego gañetan jira bira egiñaz,
 Jarriten dala gar Aingeruen bizkarrean,
 Abe arešek zukan Maria bizi gura dau,
 Azuzena ta jazmintsu dozun baratzean,
 Agur, Jainkoak gorde zaizala Amagei eder,
 Gizonen poz ta ene Erregiñ nor zarean.

Jainkoak, gorde zagiz graziaz beti betea,

Zuri bakarrik izen aiñ ona datorkizu,
Erru bagea beti garbia zarealako,
Izen onegaz zeruak deitu gura zaitu,

Gizonarentzat ¡zeiñ pozgarri dan deigarri ori!
Zeñek grazia bearko deitsun maiz eskatu,
Grazia danen grazia leku zarealako,
Graziadunak egingo dozuz graziaztu.

Jauna da zugaz, neskacha danen neskatilea,
Bere izatez, bere almenez, bere aurkeraz,
Jauna da zugaz, Dontzella zuri edur antzeko,
Bere grazia baturik zure ontasunaz,
Jauna da zugaz, nor dan Betiko egun argia,
Bere betiko mesedeakaz lagunduaz,
Jauna da zugaz, sortu ziñean une beretik,
Bere antzeko arima duiñ bat emonagaz.

Zugan dagotzun berorrek nai dau orain Andrea,
Bere guraso aurrera izan zakiozan,
Gaur arteraño egiñ bazaitu graziaz geyen,
Bere amatzat andretan zaitu begiztetan,
Berak, nai zaitu zeru lurretan jarri Erregiñ,
Berak, gura dan zeurorren seme umill izan,
Zeurorren Seme bada Aitaren gloria izaten,
Gizonduko da Berboa zure errayetan.

Bedeinkatua, andra guztien artean zara,
Aingeru danak baño bere zu, dontsuago,
Bedeinkatua zeure sorreran ziñean legez,
Aurrera izan bear ez dozu gichiago,
Bedeinkatua, zergaitik iñoz ez dan ikusi,
Zugaz, zuregan, zugaitik dana gaur egingo,
Dontzella garbi zarean legez, Neskatilea ta,
Ama batera zarealako zu izango,

Mandatori aiñ miragarria ikusitean,
Ikaratzen da Dontzella umill chit garbia,
Ikaratu zan esan eutsazan alabantzakaz,
Ez ebalako sinisten zanik aiñ andia,
Kolorgatu zan, alako izar errañutsua,
Ezaguturik goitarra zala Mandataia,
Bere soñera, albista eta modu onagaz

Geratuten da oso arri ta zur Maria,
 Ez ikaratu, (esaten deutsa) zerren Maria,
 Zuregan dauka Jaunak begia ezarria,
 Zure errayetan izango dozun Seme Jesusek,
 Zeure odolaz artu bear dau aragia,
 Jaungoikoaren Semea deitu egingo jako,
 Nok euko daben aulki Dabiden jartokia,
 Baita Jakobon echean bere aginduko dan,
 Azken bagarik izaten dala Nagusia.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

Ochandion 1885.^{ko} Martiaren 1.^{an}

EL PAÍS VASCO JUZGADO POR LOS EXTRAÑOS.

Del erudito «Primer Diccionario general etimológico de la Lengua Española», del reputado y sabio literato D. Roque Bárcia, entresacamos los siguientes párrafos:

VASCONGADAS. *Etnografía*.— Los naturales de las provincias que se describen, constituyen una raza briosa, activa y vehemente, en cuyo carácter, lengua, usos y costumbres, ha conservado fielmente, á través de los siglos, sus tradiciones y el sello antiguo y nacional que la distingue, apareciendo, en medio del movimiento general progresivo de todos los demás pueblos, como inmóvil é inalterable en su culto del pasado..... Los hombres de esta raza, imagen y modelo de sí misma, son de mediana estatura; pero fuertes, vigorosos y extraordinariamente ágiles para todo ejercicio corporal; así se dice *saltar, correr, como un vasco*..... Todo huésped es para ellos un amigo, á quien reciben con verdaderas muestras de satisfaccion, casi con trasportes de alegría. Las mujeres gozan de cierta fama por la flexibilidad de su talle, por la viveza natural de su rostro, el donaire que anima todos sus movimientos, la tersura y belleza del cútis, así como por la regularidad de las facciones, un tanto varoniles; pero que se armonizan perfectamente con los encantos de la mujer. Completan la ilusion de las *vascongadas* un color sano, una limpieza esmeradísima y una jovia-